

N.F.S. Grundtvig “Den Blodsottige Kvinde”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.14, april 2019

Ændret i version 1.17, juni 2021

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Ændret i version 1.17, juni 2021

Tekstkilder

A Førstetrykket, 1842 (SJ: 723)

Andre udgaver

VU Værker i Udvalg 10

GSV Grundtvigs Sang-Værk 2, nr. 76

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Else Riisager, redigeret af Klaus Nielsen og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.theol. h.c. Niels Jørgen Cappelørn

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:1] |VU:91 |GSV:234

Den Blodsottige Kvinde.

- 1 Kvinden paa sin Krykke,
Med den blege Kind,
Hvor de Stærke trykke,
Kiæk sig vover ind!
- 2 Efter Sundheds Bæger
Rakde hun omsonst,
Prøved mange Læger
Med forloren Konst!
- 3 Hun i Velstand leved,

Gav dem Sølv og Guld,
Fattig er hun blevet,
Dobbelt pinefuld.

4 |A:2 Nys om *Jesus* hørde
Hun et Ord fuldsært,
Dybt det hende rørde,
Faldt og Hjertet kiært.

5 “Ham Guds Engle følger,
Fra Ham Djævle flye,
For Ham tie Bølger,
Taler høien Sky!

6 Alle Verdens Kræfter
Har Han i sin Haand,
Har og Mund derefter,
Taler Liv og Aand!”

7 Ham i Folke-Trængsel
Kvinden søger fro,
|GSV:235 Stærk er hendes Længsel,
Stor er hendes Tro;

8 Trængsels-Trykket stiger
For hvert sagte Skridt,
Ved sig selv hun siger:
Værre gaaer det tit;

9 Kan jeg Sømmen røre
Paa hans Klædebon,
Den vil Alt udføre,
Som Hans Hørehaand!

10 Det var Hjertets Tale,
Det var Kvindens Trøst,
Høit i Himmel-Sale
Høres Hjertets Røst!

11 |A:3 Kvinden paa sin Krykke
Rækker ud sin Haand,
Rører og, til Lykke,
Herrens Klædebon!

12 For al Sot og Plage

Kvinden fik nu Bod,
Som i Ungdoms-Dage
Blev hun Melk og Blod!

13 Op til Gud i Himlen
Sendte hun sin Tak,
Dybt i Folke-Vrimlen
Bly hun sig forstak!

14 Grandt dog Kvinden hørde
Herrens klare Ord:
|GSV:236Hvem var det, mig rørde,
Da min Kraft udfoer?

15 **|VU:92**Frygtsom og forvirret
Ned paa Knæ hun faldt,
Som et Løv hun dirred,
Men bekiendte Alt.

16 “Kast kun bort din Krykke,
Trøstig, Datter min!
Fredsæl, for din Lykke
Tak du Troen din!”

17 Det var Herrens Tale,
Røst fra Paradis;
Over Bjerg og Dale
Klinger *Troens* Priis!

18 **|A:4**Datter kaldt af Himlen,
Fostret op af Gud,
Den i Verdens-Vrimlen
Finder *Jesus* ud!

19 Hvor den Ham opleder,
Sundheds Blomster groe,
Hvor den Ham tilbeder,
Høstes Fred og Ro!

20 Sømmen af Hans Klæde
Findes ved hans Bord,
Himmeriges Glæde
Flyder af Hans Ord!

21 Knæles der paa Tue

Kun i Troen ned,
Skal og Øiet skue
Himlens Herlighed!

N. F. S. Grundtvig.
